bloc-notes

CHEȘTIA ZILEI

Blocul echipelor din divizie

Am publicat în urmă cu două zile știrea probabilității alcătuirii unui bloc al grupărilor din divizia națională de football. Se pare că proectul acesta există de câteva luni și constitue reluarea unui plan care a dus anul trecut la constituirea unei asociații. Nu știm de ce, dar asociația înființată atunci n'a rezistat împrejurărilor create de o serie de neînțelegeri și adversități dintre grupări.

Poate conducătorii au evoluat, poate concepția lor e mai matură și în problemele de interes general vor înțelege că trebue să facă un distinguo între micile adversități și problemele mari.

Suntem deci mai optimiști în ce privește constituirea blocului. Inițiativa s'a lansat în împrejurări mai bune și sub auspicii noui.

Blocul se va constitui și va exista. N'am spus-o altă dată, pentrucă anumite contingențe ne împiedicau să facem o astfel de afirmație.

Nu aveam încredere în spiritul de solidaritate al grupărilor și ne lipsea convingerea că divizionarii au trecut prin toate greutățile și au făcut toate experiențele ca să-și dea seama că e momentul să se unească, să renunțe la lucrături și contracarare, când este vorba de interese comune.

După informațiile noastre, blocul este privit cu multe rezerve de anumite cercuri federale. Și despre aceasta vrem să vorbim în rândurile de față.

Federația greșește atunci când manifestă rezerve într'o astfel de împrejurare. După noi, federația are tot interesul să favorizeze constituirea unui bloc al grupărilor cu interese încadrându-se perfect în programul și ideologia federației.

Blocul grupărilor în împrejurări ca cel de acum având caracterul bine cunoscut de noi, nu are destinația pe care o bănuesc cercurile federale. Putem afirma că nu este vorba nici de o acțiune de frondă bine organizată, nici de un organism care, în orice împrejurare să combată sau să împiedice efectele acțiunei federale.

Federația nu trebue să aibe nici o grije sub acest raport și credem că va înțelege să nu pună piedici în calea unei organizări firești.

Nu facem sofistică afirmând că în blocul grupărilor divizionare, federația va găsi un auxiliar prețios. Autoritatea federală este complectată după noi de un bloc al principalelor grupări. Toate acestea pentrucă noi opiniem că federația, prin scopul și programul ei, nu poate avea alte interese decât acele ale grupărilor și probleme cari s'o pună în conflict cu grupările...

Teoria noastră cade dacă recentele metamorfoze au imprimat structurei federale alt caracter...

Lis.

Campionatele mondiale de ski

La Chamonix au loc campionatele mondiale de ski. In clișeul nostru echipa Norvegiei, care a câștigat proba de ștafetă. Dela stânga spre dreapta: A. Ryen, Fredericksen, S. Roem și Bergendahl

PLEACA BERZELE...

Un peron cenușiu, de înserare tristă. Lume puțină. Țipete cari se întretae și se suprapun apoi într'o hărmălae confuză și enervantă. Locomotiva gâfâe, scuipându-și plămânii de foc în suluri de fum tăiate de scântei...

Seară de Februarie. Un vagon de clasa treia. Pe scară, Spakow își strânge paltonul în jurul trupului.

Pleacă la Constanța, și de acolo, mai departe, spre Atena și spre Egipt. Ultima sa călătorie cu punctul de plecare aici, în Capitală. Cea mai tristă, din toate.

Cândva, campionul României la toate categoriile era escortat la gară de stoluri de prieteni: oficiali, boxeuri, simple cunoștințe, admiratori. Ultima călătorie nu i-a mai strâns în jur, aproape pe nimeni. Doar un prieten vechiu, nedespărțit și câțiva jucători dela «Sportul Studențesc», veniți să anuleze — par'că — zvonul unei inimiciții care-a sfărmat multe iluzii din gândurile lui Spakow.

Atât. In plus, o înserare tristă de Februarie și un orizont căzut pe marginea peronului cenușiu și aproape gol.

Iată aspectul ultimei plecări a lui Spakow din Capitală.

Desigur, o gazetă de sport nu reclamă coloane de literatură tristă. Se cer publicate aici doar rezultate și comentarii sobre de matchuri și performanțe.

O singură excepție, însă, va fi scuzată.

Fiindcă plecarea lui Spakow spre Atena — cu gândul trist al unui drum fără întoarcere—depășește obligațiunile obișnuite, suind spre piscuri de însemnări triste și literare.

Așa dar, Spakow a plecat. Probabil pentru totdeauna, despărțindu-se de locurile unde a copilărit și și-a format apoi un nume mare de campion...

Dar, ce plecare tristă!...

Sprijinit de scara vagonului, cu ochii acoperiți de păenjinișul lacrimilor, fostul campion național a rămas câteva minute tăcut și trist. Abia târziu, a simțit nevoia unei mărturisiri pe care un prieten abia a reușit să o perceapă:

— Iată-mă deci, obligat să plec pentru totdeauna, și altfel decât în trecut. Aproape necondus, trecut de vârsta primelor vigori, fără bani și fără un drum precis al voiajului...

Spakow a plecat. Inaintea lui, au plecat alte stele ale ringului românesc.

Pleacă berzele... Iar toamna boxului românesc se anunță din ce în ce mai rece și mai lungă...

George Fulga

CULISELE

Boxeurul Ștefan Moldoveanu, recent reîntors dela Paris, povestea deunăzi unor cunoscuți:

— Când am boxat, lumea a luat cassa cu asalt...

— ..Ca să ceară banii înapoi? a replicat prompt d. Radu Ottulescu, care se afla printre auditori.

*

— Explică-mi, Schwartz, — l-a întrebat antrenorul Ripensiei pe excelentul înaintaș timișorean, — tu din frică sau lașitate nu te «înfigi» la minge când fundașii sunt pe aproape?

— Nu, asta este cu totul altceva! a răspuns Schwartz. Când eu nu atac un fundaș, asta este prudență. Dar când Ghiță Ciolac face la fel cu mine asta este lașitate.

*

Auer trebuia să sosească la București încă de Joia trecută, pentru a începe antrenamentul. Pierzând trenul, a expediat următoarea telegramă:

«Scăpat trenul. Plec mâine aceiași oră». *Auer*

Disperat, conducătorul F. C. Rapidului i-a expediat imediat o contra-telegramă:

«Dacă pleci aceiași oră, pierzi din nou trenul».

*

Un confrate care acum câțiva ani a repurtat o strălucită «cădere» cu o revistă jucată câteva zile la o grădină din centru, a prezentat zilele acestea, d-lui C. Tănase, manuscrisul unei «capod'opere identice.

După lectura piesei, d. Tănase i se adresează:

— Cine te-a sfătuit pe d-ta să scrii revista asta?

— Nimeni!

— Și dece n'ai urmat sfatul?

*

Tot din ingeniozitatea popularului director al companiei «Cărăbuș».

Spectatorii erau jenați din cauza pălăriilor cu enorme garnituri, pe cari cucoanele le arborau în sală.

De săptămâna trecută toate spectatoarele din sală sunt cu capetele descoperite, datorită următorului anunț:

Numai doamnelor mai în vârstă le este permis să-și păstreze pălăriile pe cap în sala de spectacol».

*

Căpitanul Angelescu, cunoscutul bobeur, în preajma campionatelor dela Sinaia se tot interesa de starea timpului.

— Să trăiți domnule căpitan, barometrul a căzut!

— Cu mult?

— Nu, numai un metru și jumătate, da' de spart, tot s'a spart!...

*

Titel Ursache a intrat astă toamnă la Pațac, pentru a cumpăra niște răcituri, în vederea unei deplasări cu echipa.

— Dar ce au cârnații ăștia de nu vreți să-i luați?

— Nu-mi plac moțurile lor dela capete!

— Dar bine, știți doar că orice cârnat trebuie să aibe două moțuri d'astea.

— Firește, dar astea sunt prea apropiate unul de altul!..

*

Confratele F. este, de astă toamnă, posesorul unei mașini.

Inceputurile automobilistice i-au dat cam multe boclucuri și chiar săptămâna trecută a trebuit să se prezinte din nou în fața judecătorului, pentru un accident.

— Este a 4-a persoană pe care o «accidentezi», cu automobilul d-tale!

— Scuzați, domnule judecător, e abia a treia, pe o femeie am lovit-o de două ori.

— VAL. FAG —

Dela lume adunate

ATMOSFERA BERLINULUI

Footballiștii berlinezi și-au pierdut clasa internațională? O interesantă statistică publicată de un mare confrate german «Fussball-Woche», se pare că confirmă acest lucru.

In cele 30 de matchuri internaționale disputate înainte de războiu, echipa Germaniei cuprindea totdeauna 2-4 berlinezi. Dela 1926 la 1930 pentru 124 matchuri au fost selecționați 264 de jucători. Din aceștia doar 14 berlinezi au avut onoarea.

Dar iată clou-ul! Din 1932 până la sfârșitul anului trecut, echipa Germaniei a jucat 47 matchuri internaționale și în echipă au figurat numai doi berlinezi: Krause o singură dată și Appel de trei ori!

Atmosfera Berlinului oare să fie cauza acestei rarefieri surprinzătoare?

FICAT ENGLEZESC...

Sezonul trece și Allen, faimosul mijlocaș centru al echipei naționale engleze, n'a reușit încă să-și ocupe locul în prima echipă a lui «Aston Villa», care l-a cumpărat vara trecută dela Portsmouth.

Or Allen — trebue să reamintim — a bătut toate recordurile în materie de transferare: a fost plătit cu 11.000 lire sterline. Și 11.000 lire sterline înseamnă aproape 8 milioane lei.

Jucătorul acesta nu poate fi totuși utilizat decât ca rezervă!...

Conducătorii lui Aston Villa trebue să aibe un ficat fenomenal...

TEATRUL ȘI SPORTUL

„Imi place footballul și Ripensia!.."

Frecventă și pasionată spectatoare, d-ra MYA APOSTOLESCU răspunde astăzi anchetei noastre

O prezentare este inutilă. De câțiva ani, revista teatrului bucureștean își sprijină succesul pe apariția de femenin și cuceritor contur a d-rei Mya Apostolescu.

O cunoaște toată lumea.

Nici măcar nu i se mai spune «domnișoară». Intre rampă și sală, succesele d-rei Apostolescu au întins o punte peste care aclamațiile mulțimilor trec zgomotoase și familiare, într'un strigăt stereotip și camaraderesc:

— Bravo Mya!..

In teatru, vedeta aceasta blondă de mare și răspândit succes, nu mai are nume. Și l-a pierdut. Nu i se mai spune Apostolescu. A rămas doar cu pronumele. Un pronume scurt din care spectatorii au făcut lozincă de aclamații și care circulă din gură 'n gură ca un descântec sau o declarație: «Mya».

O introducere — prin urmare — la o convorbire cu (d-ra) «Mya» (Apostolescu) este inutilă. O cunoaște toată lumea. A văzut-o de curând în «Marea Ducesă de Alhambra» și-i recunoaște de ani de zile titlul de Mare Ducesă a revistei românești.

Căci talentul său irezistibil i-a cizelat un blazon de aristocrație artistică, pe care invidia «colegelor» n'a reușit încă să îl întunece, sau să-l apropie.

Unde este Mya ?...

Nu am putut rezista, deaceia, tentația de a servi cititorilor noștri o convorbire cu «Marea Ducesă» a revistei românești, în legătură cu sportul. Mai ales că asistența matchurilor de football are o prezență statornică și entusiastă, în (d-ra) Mya (Apostolescu).

Dar unde s'o poți găsi ?...

Vedetele de revistă nu pot fi găsite niciodată în preziua premierelor, în ziua unei întâlniri, sau în preajma plecării în turneu. Sunt inexistente, ca spiritul într'un cuplet de revistă...

Momentan, Mya nu se află în preziua unei premiere. Abia a încheiat seria de sepctacole cu «Marea Ducesă de Alhambra». Intâlniri nu

MIA APOSTOLESCU

are. Se găsește însă în febra pregătirilor unui turneu care va începe peste două zile, și îi impune momentan o serie nesfârșită de cumpărături, preparative, aranjamente, vizite și valize...

Bucureștiul nu este prea mare. Dar unde să descoperi într'un București și mai minuscul, o femee pornită după târgueli și vizite?..Nici «Intelligence Service» nu ar putea să realizeze succesul unei astfel de descoperiri...

Ca întotdeauna însă, întâmplarea a rezolvat și această insolubilă problemă de «criminalistică» atenuată.

Am găsit-o. Nu acasă. Căci acasă nu poate fi descoperită decât la ora când accesul este interzis muritorilor de rând... Nu la teatru. Pe la teatru nu mai trece. Și nici măcar prin magazine sau pe stradă, după o interminabilă și istovitoare cursă după o apariție pe care iureșul Capitalei o face imaterială ca o nălucă.

Am găsit-o, fără s'o caut. La cafenea. La Royal. Ghemuită — ca de obiceiu — în unghiul zidului, cu o cană de cafea în față și doi ochi sclipitori și negri, iscodind speriați refluxul clienților.

Am arestat-o, scurt pentru ancheta «Gazetei Sporturilor»:

— Te-am prins!.

— Ține-mă că fug!.. a țipat Mya cu un zâmbet alb, de smalț, înflorit ghiduș în glastra gurii.

— Imposibil!.. Trebue să-mi răspunzi mai întâi la câteva întrebări.

Imi place foot-ball-ul și Ripensia

Somația era prea categorică, pentru a mai putea fi evitată.

— Bine.. Dacă vrei..

O pauză de o secundă. Apoi, interogatoriul anchetei noastre își deslănțue obuzul primei ofensive:

— Care dintre sporturi îți place mai mult.

Mya vrea să se eschiveze:

— Toate.

— Asta nu există. Declarații de «en gros» nu primesc. Trebue să te fixezi.

O clipă, Mya își tremură în evantaiul genelor sclipirea nehotărâtă a ochilor. Se gândește. Apoi, arpegiul unui râset scurt îi vestește hotărârea pe care, o bănuiam:

— Imi place footballul!.

— Dece?

— Dece?..

O nouă pauză. Din nou, în fluturarea genelor se zbate gândul explicațiilor. Apoi, acelaș arpegiu scurt de râset hotărâtor:

— Fiindcă este un sport spectaculos și foarte elegant!..

Prima întrebare își găsise răspunsul. A doua, în ordinea pe care o stabilise ancheta noastră, nu avea nici-un sens. Căci e lipsit de sens și de seriozitate să întrebi o femee dacă a jucat.. football.

De câteva ori, în grădina «Cărăbușului» am zărit-o cândva pe Mya lovind cu piciorul o minge de football, în tovărășia unui alt mare footballist: Tănase.

Dar asta nu 'nsemnează sport adevărat.

Am trecut deaceia la ultima întrebare:

— Care dintre jucătorii noștri îți place mai mult?..

O ultimă pauză. Drăgălașa noastră prietenă își inventariază preferințele și le selecționează.

Apoi, răspunsul cade limpede și neprevăzut.

— Imi place Albul..

— Dece?

— Fiindcă un fundaș face joc de apărare. Iar apărarea este un fel de joc femenin.. Femeile sunt obligate — în jocul vieții — să se apere, ca un fundaș, care-și păzește poarta..

Explicația aceasta îi aprinde în ochi o lumină care tremură viu și sclipitor. Mya râde. Ii place răspunsul? Vrea să-l atenueze cu un vestmânt de glumă pe care îl prinde în râsul acesta zgomotos? Sau este veselă, pur și simplu?...

Din celălalt colț al lojii, sora d-rei Apostolescu fixează sfârșitul convorbirei:

— Trebue să mergem la coiffeur!

In fața acestei obligațiuni feminine, orice insistență este inutilă

De altfel, chestionarul anchetei noastre era epuizat...

G. Fg.

*

In numărul de mâine vom publica răspunsul p[...] care a binevoit să ni-l de[a] d. Tony Bulandra.

Un „colț din Alpi" în inima New-York-ului!

Arena Madison Square Garden a fost amenajată pentru sporturi de iarnă

Sporturile de iarnă au cucerit un nou loc în America. De data aceasta nu pe coastele abrupte ale munților Adirondack, nici în văile Hudsonului. Actualmente se practică cu asiduitate sky-ul, bobsleighul și săniuța, în celebra arenă sportivă Madison Square Garden, în plin centru al New-York-ului, pe zăpadă autentică și pe o temperatura de 0 grade.

Timp de 4 zile, «Garden-ul», în interiorul căruia a fost construită o imensă pârtie, pornită dela înălțimea «galeriei» și terminată jos, pe pistă, a prezentat un spectacol grandios, menit să facă cunoscut profanilor toate plăcerile sporturilor de iarnă iar amatorilor prilej de a se perfecționa.

Această inițiativă aparține noului președinte al Madison Square Garden-ului, colonelul Iohn R. Kilpatrik.

Zăpada autentică...

— Vă dați seama cât a costat transformarea arenei într'un veritabil «Colț din Alpi»?, a declarat directorul Madison Square Garden-ului, ziariștilor.

Scoborâșul, lung de aproape 80 metri, acoperit cu un covor de zăpadă care în unele locuri, la trambulină, are o grosime de 30 cm. și este menținută prin temprатura constantă la 0 grade centigrade, a necesitat cheltueli imense.

Dar nu regretăm nimic. Dimpotrivă, sperăm să reluăm în fiecare an acest spectacol unic. Cei peste 80.000 de spectatori cari au venit să aplaude acest spectacol inovator, ne vor da satisfacția că contribuim în largă măsură la propagarea sporturilor de iarnă, printre citadini.

5.000.000 kilograme de ghiață în 4 zile

Imensa cantitate de zăpadă care a fost necesară pentru amenajarea acestei unice pârtii, s'a obținut grație unor mașini speciale, destinate să macine și să pulverizeze imense blocuri de ghiață și este împrăștiată cu ajutorul unor pompe puternice, de așa manieră încât să se obțină o suprafață uniformă.

Patru din aceste mașini — fiecare de o capacitate de măcinare a 20 tone de ghiață pe oră — a lucrat aproape continuu în timpul celor 4 zile cât a ținut acest spectacol.

Deși în tot timpul spectacolului funcționau aparate pentru a se menține în sală temperatura de 0 grade, totuși, din cauza imensului număr de spectatori, temperatura se ridica ,astel că din oră în oră era necesară o împrospătare a zăpezii și mașinile intrau în funcție chiar în fața spectatorilor.

In aceste patru zile cât a ținut spectacolul, s'au întrebuințat 500 tone de ghiață, pentru confecționarea zăpezii necesare.

Este interesant de notat că publicul american a fost pur și simplu cucerit de acest nou spectacol.

Pentru a combina agreabilul cu utilul și pentruca aceste spectacole să servească totodată și ca un bun prilej de propagandă pentru sporturile de iarnă, sub-solurile Madison Square Garden-ului au fost transformate în săli de expoziție, în care se pot vedea vestminte, echipamente etc.

Cele mai mari firme americane sunt reprezentate la această expoziție. Germania, Austria, Norvegia, Elveția și Franța, au deasemenea standurile lor de propagandă.

Campionatul mondial de ping-pong

II

Congresul mondial de ping-pong a luat o importantă deciziune: începând dela 1 August nu se vor mai putea utiliza «serviciile falsate» în cari americanii s'au dovedit mai specialiști.

Noua dispoziție se va aplica deabia dela 1 August pentru ca între timp toți jucătorii să se poată obișnui.

Interzicerea serviciilor falsate va avea urmări bune. Se va juca astfel «fair», fiecare bazându-se numai pe loviturile regulate ce posedă.

*

Tot congresul mondial a hotărît, că în ping-pong nu există profesionism.

Mulți jucători — printre cari Barna, Szabados, Bellach, Ehrlich, Liebster și Hagenauer — au scăpat astfel de o mare grijă. Vor putea deci continua voiajurile prin toate țările, trăind din ping-pong.

*

D-ra Angela Adelștein (România) a obținut frumoase succese la Baden, fiind simpatizată de mulți spectatori pentru faptul că era mult mai mică decât oricare dintre adversarele sale.

Jucătoarele învinse de «mica Angi» au fost însă de multe ori supărate, neputând erta unei «fetițe» că le-a făcut de râs în ochii publicului.

Astfel, s'a iscat și un mic scandal în timpul matchului Ungaria—România. D-ra Doris Gall (Ungaria) căutând nod în papură româncei, a intervenit minunatul sportiv Wilcsek Andor, căpitanul echipei maghiare, făcând aspre mustrări jucătoarei sale.

*

Un alt exemplu de rară sportivitate a fost dat de căpitanul echipei Egiptului. Acesta, aflând că jucătorii săi, deși absenți la ora fixată pentru matchul cu România, n'au fost scratchați, s'a revoltat, cerând să li se aplice această pedeapsă «pentru ca să se învețe minte să nu mai întârzie».

*

Kolar (Cehoslovacia), fost campion mondial în 1936, a declarat după matchul său cu Schapira (România) că deși a învins, ar fi preferat să întâlnească oricare vedetă conacrată decât pe bucureștean, al cărui joc tenace nu-i convine deloc.

*

Angelica Adelștein s'a întors cu frumoase amintiri din Baden. Printre altele a primit din partea lui Barna o rachetă minunată «tip Barna», cu semnătura pe mâner. Deasemeni, miss Ruth Aarons i-a arătat simpatia printr'un autograf cu următorul conținut: **«toată simpatia și urările de bine unei adevărate jucătoare de clasă».**

*

Erlich, fiind invitat după terminarea jocurilor să facă un turneu de o lună în America, dimpreună cu jucătorii americani și unguri, a refuzat, sub motivul că i s'a oferit prea puțin.

După însăși declarația sa, Ehrlich își petrece 11 luni anual în străinătate, făcând demonstrații și numai o lună stă la părinți, pentru a se odihni.

*

Jucătorul român Krebs a făcut un match extraordinar cu Kolar, pe care e știut că l-a învins cu 2-0. «Revers»-ul românului a făcut minuni, fiind foarte rar răspuns de fostul campion mondial.

*

Kettnerova (Cehoslovacia), câștigătoarea campionatului mondial dela Paris (1934) a fost și anul acesta în formă extraordinară.

Dacă n'ar fi fost aranjat de organizatori în așa fel încât să fie eliminată din primele ture de miss Aarons, ar fi ajuns cu siguranță în finală.

*

Jucătoarele maghiare Sipos și Medniansky, foste de nenumărate ori campioane mondiale la simplu doamne, dublu doamne și dublu mixt, au trecut anul acesta neobservate.

Mai ales d-na Medniansky, care e destul de înaintată în vârstă, joacă în stil foarte învechit și nespectaculos.

V. MAR